

РЕНЕ ОТ ХОЛАНДИЯ

Завършил е Медийни изкуства в Художествена академия медийни изкуства „някъде през миналия век“ както той казва на идеален български. Обещахме си скоро да се видим отново, за да ни разкаже по-подробно за всички интересни проекти, с които се е захванал и покрай които е научил много неща за българските закони и родната бюрокрация

От къде си? Последните 10 години преди да дойда тук живях в Амстердам. Роден съм в Апелдорн – провинциално градче в Холандия

От колко време живееш тук? Малко повече от 8 години

Кога дойде за първи път в София?

През декември 95-а година. Бях тук три седмици за един уъркшоп за видеоарт в НАТФИЗ. Тогава работихме с 20 млади български художници, които в момента вече са утвърдени имена като Красимир Терзиев например. Уъркшопа не беше много добре организиран, всичко беше много объркано и не можахме да го довършим както искахме. След около половин година се върнахме и за две седмици довършихме уъркшопа с всички участници

С какво се занимаваш? Като художник главно се занимавам с преподаване и организиране на събития. Преподавам в Художествената академия в магистърската програма Дигитални изкуства, която създадохме преди 3 години след дългогодишна борба. Там преподавам История и теория на експерименталното кино, Интерактивни системи за изкуство и още няколко теми. Организирам *Dorkbot Sofia*, където се срещат хора, правещи странни неща с електричество. Първите издания бяха през 2004. Тази година отново стартирахме срещите и то много по-успешно, защото вече има много повече хора, които се занимават с тези неща и имат какво да покажат.

Освен това организирах тази година за първи път *Игнайт София* и вероятно второто издание ще е през октомври. И двете събития правим заедно с gobotev.com и Албена Баева. Част съм и от *xilnt фестивал* – серия от лекции и филми за експериментално кино

А в свободното време? Много обичам да пътувам. Този уикенд бяхме на Белгика, където между другото беше ужасно – много чалга и моторни резачки. Голямо забавление... Седмицата преди това се разхождахме през Пирин, Кончето и Вихрен. Хареса ми

Защо реши да останеш в България?

Шест години пътувах напред назад. В нача-



лото идеята да живея тук, а да получавам заплатата в Холандия, беше добра, но беше много изморително и в един момент трябваше да взема решение

Какво ти харесва тук? Животът тук не е толкова строго регулиран, колкото в Холандия

А какво не ти харесва? Поговорките „Не е важно аз да съм добре, важно е дружицата да е зле“, „Законът е врата в полето“ и „Наведена глава меч не я сече“ обясняват повечето неща, които се случват тук за съжаление

Има ли нещо, което ти липсва тук?

Богата международна кухня. Аз много обичам да ям и да готвя различни неща. Бях наскоро в Холандия и ходих в суринамски ресторанти, индонезийски ресторанти. Това разнообразие малко ми липсва

Какво се промени в София за тези години? Много неща. София вече е друг град, друг свят. Преди българите бяха като гъби – абсорбираха всичко, което идва отвън, защото ако е отвън е стрехотно и се приема. Вече са започнали да се замислят дали това, което идва отвън, върши работа и тук, дали е подходящо.

Това понякога идва с някакви криворазбрали местни интерпретации на това, което се случва навън, но и това е нормално и е част от промяната [Нели А. Калчева-Стайчева/фотография Галя Йотова]